

ὑπὸ λιμοῦ. Ἀλλ' ἔμενον ὀλίγοι καὶ οἱ ὀλίγοι ἤρουν πρὸς νέαν πολλαπλασίαν τοῦ γένους, διότι γνωστὴ εἶναι ἡ γονιμότης τῶν ζώων τούτων. Ἐπληθύνθησαν λοιπὸν πάλιν οἱ ποντικοί, καὶ ἀνευρόντες τοὺς βαυτέρους ὑπογίους σύριγγας τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς, ἥς τὸν τόπον κατέχει νῦν τὸ κηπάριον, ἔφθασαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν καὶ ὑποσκάψαντες ὑπόνομον ἔφθασαν εἰς τὰς ὑπογίους ἀποθήκας τῆς νέας ἀγορᾶς.

Κατεπτοήθησαν οἱ ἀγορανόμοι ἰδόντες τὴν εἰσβολὴν τῆς ἀπειραρίθμου αὐτῆς ὑπογείου στρατιᾶς καὶ ἐκήρυξαν πόλεμον κατ' αὐτῶν· ἀλλὰ οἱ διάφοροι τρόποι οὗς μετεχειρίσθησαν πρὸς καταστροφὴν τῶν καταστρεπτικῶν ζώων ἔμειναν ἀνωφελεῖς, ἐνίοτε δὲ ἐγένοντο καὶ βλάβης πρόξενοι· διότι τεμάχια ἄρτου δηλητηριασθέντα, ἀναμιχθέντα κατὰ λάθος πρὸς τὰ ἀπερριμμένα τῶν λαχάνων καὶ ὀσπρίων, ἐδόθησαν εἰς τὰ ζῶα. Ὅθεν ἐπενοήθη ὁ ἐξῆς περίεργος καταστροφῆς τρόπος· τεμάχια ἄρτου ἡλειμμένα διὰ μέλιτος ἀναμεμιγμένου πρὸς μεθυστικὴν ὕλην, διετέχθησαν καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν κιγκλίδων, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν οἱ ποντικοί· καὶ ὅτε ὑπὸ τῆς ὀσμῆς δελεαζόμενοι συντρέχουσι καὶ ὀσφραίνονται, μεθύσκονται καὶ δὲν δύνανται πλέον εἰμὴ δυσχερέστατα νὰ διαφύγῃσι τοὺς θανατηφόρους ἐδόντας μικρῶν σκύλλων, ὀρμώντων ἐπ' αὐτοὺς μετὰ ζήλου, καὶ διαφθειρόντων τοὺς ποντικούς καθ' ἑκατοστῆς ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 4, 1863.

—οοο—

Μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν, ἡ Συνέλευσις ἐπεδόθη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς· δύο δὲ ζητήματα ἐγένοντο πρὸ πάντων ἐνδόσιμον ἐπιστημονικωτέρας καὶ θερμωτέρας πάλης· τὸ περὶ προέδρου τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ περὶ ψηφοφορίας.

Αἱ περὶ προέδρου γνώμαι ἦσαν κυρίως τρεῖς· οἱ μὲν ἤξιον ἓνα καὶ διαρκῆ, οἱ δὲ πολλοὺς, καὶ ἄλλοι ἓνα καὶ πρόσκαιρον. Οἱ συνηγορήσαντες ὑπὲρ ἐκάστης τῶν γνώμων τούτων ὑπεστήριξαν αὐτάς διὰ λόγων οὐχὶ πάντοτε ἀνισχύρων. Ἐπὶ τέλους δὲ ὑπερίσχυεν ἡ τελευταία, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκλέγωνται κατὰ μῆνα εἰς πρόεδρος, τέσσαρες ἀντιπρόεδροι καὶ τέσσαρες γραμματεῖς.

Μετὰ ταῦτα ἐπῆλθε τὸ ἄλλο ζήτημα, τὸ τῆς ψηφοφορίας· καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ πράγματα ἐγένετο δεκτὴ ἡ φανερά, ὡς πρὸς δὲ τὰ πρόσωπα, ἡ συντάξασα τὸν κανονισμόν ἐπιτροπὴ προέτεινε τὴν μυστικὴν. Ἀλλ' ἡ Συνέλευσις ἐδιχάσθη εἰς δύο μεγάλα καὶ

ισοδύναμα στρατόπεδα· τὸ μὲν ὑπεστήριζε τὴν φανεράν, κυριώτατον λόγον προτείνον τὴν δι' αὐτῆς μόρφωσιν ἐδραίων καὶ ἀνυποκρίτων χαρακτήρων, τὸ δὲ τὴν μυστικὴν, φοβούμενον ἰδίως πείσιν παρὰ τῶν ἰσχυροτέρων. Ἄξιον δὲ σημειώσεως ὅτι οἱ πρῶτοι, τυραννικὴν ἐκάλεσαν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν καὶ χάριν τυραννίας γενομένην δεκτὴν ἐπὶ βασιλείῳ Ὀθωνος, ἐνῶ τὰ πρακτικὰ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ μὲν ἐξουσία ἐπέμενε ζητοῦσα τὴν φανεράν, οἱ δὲ ἀντίπαλοι αὐτῆς, οἱ φιλελεύθεροι, ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς. Μετὰ διεξοδικὰς ἀγορεύσεις ἐκρίθη τέλος πάντων ἡ μάχη ὑπὲρ τῶν τεταγμένων ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀλλὰ δι' ὀλίγων πλειόνων ψήφων.

Κατὰ τὰ δύο ταῦτα ζητήματα ἐφάνη ὅτι ἡ Συνέλευσις διαίρεται εἰς δύο σχεδὸν ἰσάριθμα, ὡς εἵπομεν, στρατόπεδα· ἀλλὰ θὰ ἐγκριτερήτωσι μέχρι τέλους οἱ εἰς αὐτὰ ταχθέντες; θὰ πειθαρχήσωσιν; Ἄς εὐχηθῶμεν μὴ ῥηθῇ ποτε καὶ διὰ τὴν Συνέλευσιν ὅ,τι εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδης ἰδὼν μέγα καὶ ὠραῖον στρατόπεδον ἄνευ στρατηγοῦ· « ἤλικον θηρίον καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει! »

Πρόεδρον αὐτῆς ἐξελέξατο ἡ Συνέλευσις ἓνα τῶν πληρεξουσίων τοῦ Μεσολογγίου, τὸν Κ. Βάλβην, δις ὑπάρξαντα ὑπουργὸν ἐπὶ Ὀθωνος, ἀντιπροέδρους δὲ τοὺς ΚΚ. Μωραΐτινην, πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, Λόντον, ὑπουργὸν ἐπὶ βασιλείας, Διομ. Κυριακοῦ, καθηγητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Κεχαγιᾶν, ἓνα τῶν ὑποδιευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ γραμματεῖς τοὺς ΚΚ. Μακρῆν, Ζώτον, Βρατσάνον καὶ Κανακάρην. Πρὸς δὲ τὸν προσωρινὸν πρόεδρον, τὸν Κ.Δ. Κριζῆν, ἐντιμον καὶ ἀρχαῖον ἀγωνιστὴν, ἀξιοπρεπῶς διευθύναντα τὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, διηρμήνευσεν εὐχαριστίας.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις κατέθετο ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τὴν ἐξουσίαν ὑποβαλοῦσα ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν αὐτῆς· ἀπεφασίσθη δὲ αὐτὴ μὲν νὰ ἐξακολουθήσῃ διοικοῦσα, ἡ δὲ Συνέλευσις νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφίσῃ τὸ εἶδος τῆς νέας κυβερνήσεως.

Ἡ Συνέλευσις καθήρξε τὴν βασιλείαν τοῦ Ὀθωνος, τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς Ἀμαλίας καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου δικαιώματα τῆς δυναστείας αὐτῶν.

Γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ὑπὲρ ἡγεμόνος ψήφων, ἀπεδείχθη βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ὁ ἡγεμονόπαις Ἀλφρέδος τῆς Ἀγγλίας διὰ ψήφων 230,046· ἐδόθησαν δὲ ψῆφοι καὶ εἰς τινες ἄλλους. Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἦσαν 242,202.

Ἀναγορευθέντος λοιπὸν τοῦ Ἀλφρέδου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἐφάλη ἐν τῷ

καθηδρικῶ νὰ ῶ δοξολογία, ἐγένετο φωτοχυσία καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπηκολούθησαν ἐνδείξεις ἀγαλλιᾶσεως, δικαίας μὲν ἀλλὰ ματαίας.

Εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῆς ἐχορήγησεν ἡ Συνέλευσις χιλίας δραχμὰς κατὰ μῆνα· ἀλλ' ὁ τοῦ μηνὸς τούτου Κ. Βάλλης δὲν ἐδέχθη αὐτὰς, πλὴν 150 μόνον.

Ἐν Πολωνίᾳ ἐξεβρόχθη ἐπανάστασις ἕνεκα, ὡς φαίνεται, στρατολογίας, διότι αὕτη δὲν ἐγένετο, ὡς πάντοτε καὶ ὡς δέον, κατὰ κλῆρον, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν τῆς Ἀρχῆς· λέγεται ὅμως δὲν εἶναι πολλὰ σπουδαία.

Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις διακοίνωσε πρὸς τὴν ἡμετέραν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Saxe-Cobourg-Gotha Ἐρνέστος δέχεται τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἐὰν ἐκλεχθῇ, καὶ ὅτι ἄτεκνος ὢν, θέλει φέρει διάδοχον ἕνα αὐτοῦ ἀνεψιὸν δεκαεπταετῆ, ἑγγονον ἐκ θυγατρὸς τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Γαλλίας Λοδοβίκου-Φιλίππου, πρόθυμον νὰ δεχθῇ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα. Ἡ εἰδησις αὕτη μόλις διαδοθεῖσα κατέστησεν ἱλαρωτέραν τὴν ὕψιν τῆς πόλεως, ἥτις μετὰ τὴν ἐπίσημον εἰδησιν ὅτι δὲν ἔρχεται ὁ Ἀλφρέδος ἦτο ζοφερωτάτη. Συνέτεινε δὲ ἔτι μᾶλλον καὶ τὸ λεγόμενον ὅτι ὁ Ἐρνέστος εἶναι ἐκ τῶν συνετωτέρων, ἐμπειροτέρων καὶ φιλελευθερωτέρων ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας.

Ἀποθανόντος τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Σαῖτ-πασα, διεδέχθη αὐτὸν ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰσμαήλ-πασα· υἱὸς τοῦ γνωστοῦ Ἰβραήμ-πασα, ἀνὴρ, ὡς λέγεται, συνετὸς, φίλος τῆς προόδου καὶ ἐχθρὸς τῶν καταχρήσεων. Ἀξιοσημεῖωτος δὲ εἶναι ἡ ἀπάντησις ἣν ἔδωκε τοῖς προξένοις. « Γινώσκων, εἶπε, τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέθετο εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς καλέσας με εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Αἰγύπτου, ἔχω ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν ν' ἀφιερῶσω εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου πάσας μου τὰς δυνάμεις.

» Βάσις τῶν καλῶν διοικήσεων εἶναι ἡ τάξις καὶ ἡ οἰκονομία· διὸ καγὼ θέλω καταδιώξει διὰ παντὸς τρόπον τὴν τάξιν ταύτην καὶ τὴν οἰκονομίαν· καὶ ὅπως δώσω παράδειγμα ἅμα δὲ καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἀκραδάντου θελήσεώς μου, δὲν θέλω ἀκολουθήσει τὸ πρὸ ἐμοῦ σύστημα, ἀλλὰ θέλω ὀρίσει τὴν ἀναγκοτικήν μου χορηγίαν χωρὶς ποτε νὰ ὑπερβῶ αὐτήν. Θέλω δὲ ἀφιερῶσαι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας πάντας τοὺς πόρους τοῦ τόπου, καὶ θέλω καταργῆσαι τὸ ἐλεθριώτατον σύστημα τῶν ἀγγαρειῶν, σύστημα τὸ ὁποῖον κατέστειλε πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. Ἐκ τούτων θέλει βεβαίως ὠφελῆθῃ ἡ ἐμπορία, καὶ εὐκολίαι θέλουσι χορηγηθῇ εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

» Ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν παιδεία εἶναι βάσις πάσης προόδου, ἡ δὲ αὐστηρὰ τῆς δικαιοσύνης ἀπονομὴ θεμέλιον πάσης ἀσφαλείας, θέλω καταβάλλει καὶ περὶ αὐτὰς πᾶσαν μέριμναν. Τάξις περὶ τὰ οἰκονομικά καὶ δικαιοσύνη θέλουσιν εὐκολύνει καὶ ἐξασφαλίζει τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν. »

Τοιοῦτοι λόγοι ἐξερχόμενοι ἀπὸ στόματος Μουσουλμάνου εἶναι σημαντικώτατοι.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς *Πατρίς* κοινοποιεῖ τὰ ἑξῆς· « Ὁ Κ. Ρῶκ, ἐπιτετραμμένος ἐν Τουρίνῳ τὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Ἰταλίας, ἐὰν ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις συγκατατίθεται νὰ ἀναδειχθῇ ὑποψήφιος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον εἰς τῶν ἡγεμονοπαίδων τῆς Σαβουδίας. Ὁ δὲ Κ. Πασολίνης, συζητήσας ἐπὶ μακρὸν τὸ πρᾶγμα μετὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ἀπεκρίθη, ὅτι εἰ καὶ τιμᾷ τὴν δυναστείαν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἡ πρότασις αὕτη, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως ἀναγκάζεται νὰ ἀπορρίψῃ αὐτήν, διότι ἄλλως ἐνδέχεται νὰ διαταραχθῶσιν αἱ μετὰ τῶν συμμάχων τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως σχέσεις. « Ἡ ὀριστικὴ αὕτη ἀπόκρισις διακοινώθη πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, καὶ πρὸς τοὺς εἰς τὰ ξένα πρέσβεις τῆς Ἰταλίας. »

Ἀλλ' ἡ ἐφημερίς *Débats*, τῆς 17 (29) Ἰανουαρίου περιέχει τὰ ἐναντία ἐξ ἀνταποκρίσεως τῆς Φραγκοφόρης· « Ἡ Εὐρώπη, λέγει, ἀναγγέλλει ὡς ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, ὅτι ὁ κόμης Πασολίνης ἐδήλωσε πρὸς τὸν Κ. Φ. Ρῶκ ἐπιτετραμμένον τὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐὰν δὲν ἐναντιῶνται αἱ προστατίδες τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις δέχεται διὰ τὸν δοῦκα τῆς Λόστης τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κόμης Μαυριάνης ἐκοινοποίησε ταῦτα καὶ πρὸς τὴν προσωρινὴν στῆς Ἑλλάδος κυβέρνησιν.

Αἱ διὰ τῶν τελευταίων ἐφημερίδων διδόμεναι εἰδήσεις περὶ τοῦ δουκὸς Ἐρνέστου εἶναι ἀντιφατικαί· ἀλλ' ἐξ ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν μανθάνομεν ὅτι ὁ ἡγεμὼν οὗτος δέχεται τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐνὶ μόνῳ ὄρῳ, νὰ τηρήσῃ καὶ τὸν ἐν Γερμανίᾳ.

Μετὰ πολλὰς καὶ θερμὰς συζητήσεις, ἡ Συνέλευσις ἀπεράσισε ταῦτα· α'. ἡ μέχρι βασιλέως Κυβέρνησις νὰ ᾔηται τριμελής· β'. νὰ προεδρεύῃ ἕκαστον μέλος ἐπὶ δεκαήμερίαν κατὰ κλῆρον· γ'. νὰ διορίζῃ αὕτη τοὺς ὑπουργούς.

Τελευταῖον τηλεγράφημα ἀναγγέλλει ὅτι ὁ Ἐρνέστος δὲν δέχεται τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος.